

РЕШЕНИЕ

№ 889

гр. София, 13.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7344** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 05.05.2019 г., постановено по н.а.х. дело №21236/2018 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 94-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № № 23-002807/19.11.2018 г., издадено от директора на дирекция "Инспекция по труда Софийска област", с което на основание чл. 414, ал. 1 вр. чл. 415е КТ на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 2 500, 00 / две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 107р ал. 2 КТ.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от [фирма], с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него. НП Наведените касационни основания са за нарушение на закона и съществени процесуални нарушения- чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН, аргументирани в жалбата с доводи, които в голямата си част преповтарят изложеното във въззивната жалба до СРС.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че [фирма], е юридическо лице, регистрирано на територията на Република България, със седалище и адрес на управление в [населено място],[жк], [улица].

[фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място],[жк], [улица], е регистрирано като предприятие, осигуряващо временна работа.

През месец октомври 2018 г. контролните органи на ДИТ - СО, сред които и свидетелката С. М. на длъжност "главен инспектор", извършили проверка по спазване на трудовото законодателство от [фирма] и [фирма] по седалището на дружествата. На 17.10.2018 г. била извършена проверка в обект на контрол "заведение за бързо хранене" на адрес [населено място], [улица] на 26.10.2018 г. била извършена проверка по документи в сградата на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област". За резултатите от проверката бил съставен Констативен протокол за извършена проверка № ПР 1837147/26.10.2018 г.

При извършената проверка на 17.10.2018 г. в обект на контрол "заведение за бързо хранене" на адрес [населено място], [улица] контролните органи установили, че същият се стопанисва от [фирма]. В обекта заварили да полагат труд лицата И. К., И. И., Д. А. и Ю. К., които попълнили декларации, в които отразили, че работят в [фирма]. Предвид горното от [фирма] било изискано представяне на договора, по силата на който са уредени отношенията му като предприятие - ползвател с предприятието, осигуряващо временна работа. Представен бил Договор за франчайз от 01.10.2016 г., сключен между [фирма], като франчайзодател, и [фирма], като франчайз - партньор. С договора за франчайз [фирма] предоставяло на [фирма] възможността да осъществи от свое име и за своя сметка организирането, ръководството и функционирането на А. Ф. франчайз обект в съответствие с А. Ф. - франчайз системата /раздел II, т. 1 от Договора/. Съгласно раздел VI, т. 43. 1 от Договора франчайзодателят се задължавал да осигури на франчайз - партньора необходимия му компетентен персонал за работа в управлявания от партньора обект, като разходите за трудови възнаграждения и други били за сметка на франчайз - партньора.

Представен бил и график за явяването на работа за месец октомври 2018 г. за обект "заведение за бързо хранене" на адрес [населено място], [улица], както и списък на лицата, изпратени от [фирма], видно от които [фирма] било изпратило 17 лица за изпълнение на временна работа в посочения обект - А. М., А. Д. Б. Н., Д. А., Д. Д., И. Б., И. И., И. К., К. К., М. С., М. П., Н. А., Р. М., С. Н., Т. К., Ю. К., Я. К..

Същевременно към момента на проверката [фирма] нямало валидни трудови правоотношения с работници и служители.

Предвид горните фактически установявания свидетелката С.М., на длъжност "главен инспектор" при ДИТ- СО, приела, че дружеството - жалбоподател е нарушило разпоредбата на чл. 107р ал. 2 КТ, тъй като общият брой на работниците, изпратени от

предприятието, предоставящо временна работа, в предприятието - ползвател надхвърля 30 % от общия брой на работниците и служителите на предприятието - ползвател /всъщност съставляват 100 %/. За констатираното нарушение свидетелката М. съставила против жалбоподателя АУАН № 23-002807/26.10.2018 г. Актът бил съставен в присъствието на двама свидетели и на упълномощен представител на жалбоподателя.

След срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН срещу констатациите в акта било подадено възражение вх. № 18114694/31.10.2018 г. с доводи, сходни на изложените в жалбата.

След преценка за неоснователност на депозираните възражения било издадено атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл. 414, ал. 1 вр. чл. 415е КТ на дружеството-жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер на 2 500, 00 лева за нарушение на чл. 107р ал. 2 КТ.

При така приетата за установена фактическа обстановка, СРС е достигнал до подробно аргументирани правни изводи, че АУАН е съставен, съответно НП-издадено от компетентни органи, при липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при правилно приложение на закона.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно-чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, вр.чл.218, ал.2 АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, дължимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение при осъществената преценка на събраните по делото доказателствените материали. Касационната инстанция не е оправомощена да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на събраните доказателства и вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, а да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл.14 НПК. В случая не се констатира нарушение на процесуалните правила при събиране на доказателства и тяхната оценка. Въззивната инстанция е проявила активност и е събрала всички относими, допустими и поискани от страните доказателства и е осъществила дължимия анализ на доказателствения материал.

Правните изводи на СРС са съответни на фактическите установявания по делото и отговарят на възраженията на жалбоподателя, които са преповторени и в касационната жалба. Въззивният съд е обсъдил подробно и мотивирано всяко едно възражение, което е изложено и като касационно основание, и го е отхвърлил по доводи, които се споделят напълно от натоящия състав. Поради това касационната инстанция намира за ненужно да ги преповтаря, като на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение. По отношение на възражението за негодност на доказателствата, въз основа на които е изградено АНО, следва да се отбележи, че тези доказателства (свѐдение, график, списък, карта, договор за франчайз и др.) са представени от проверяваното предприятие, при проверката и са обсъдени от съда в съвкупност с останалите

доказателства, като са анализирани и клаузите на договор, като за констатиране на нарушението по чл.107р, ал.2 от КТ не следва да има непременно някакъв конкретен писмен документ за изпращането-приемането на работници, доколкото се явява едно неправомерно в този установен обем положение съгласно условията на разпоредбата и възникналите отношения между двете предприятия, констатирани от проверяващите органи.

По тези съображения, като е потвърдил НП, СРС е постановил решението си при липса на релевирано касационно основание или друго такова, за което АССГ следи служебно.

Мотивиран така и на основание чл.221, ал.2, предл.1-во АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, Административен съд-София-град, XX касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.05.2019 г., постановено по н.а.х. дело №21236/2018 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.